

De schrijver J.J. Voskuil, bekend van boeken als *'Bij Nader Inzien'* en *'Het Bureau'* zette zich ook in voor dierenwelzijn. Ik vond hem een inspirerende man en nodigde hem uit om zijn verhaal te vertellen aan LNV-minister Laurens Jan Brinkhorst. Ik hoopte (terecht, bleek later) dat een gesprek tussen deze twee keurige heren ervoor zou zorgen dat het ministerie met een nota dierenwelzijn aan de slag zou mogen gaan. Dierenwelzijn stond destijds namelijk niet zo hoog op de agenda.

Na het gesprek wandelde Voskuil mee naar mijn kamer en vroeg ik hem al zijn boeken te signeren. Aan dit ongemakkelijke verzoek voldeed hij met mooie opdracht "Voor Tj. C. de Groot, met dank voor zijn aandacht voor het lot van de varkens." Brinkhorst kende Voskuil niet. Daarom had Voskuil een van zijn boeken, *'De moeder van Nicolien'*, voorzien van een opdracht en aan mij gestuurd, zodat ik het boek aan Brinkhorst kon geven. 's Avonds belde Voskuil mij ongerust op: hij had een "vreselijke fout" begaan, het boek was opgedragen aan L.J. Brinkman! Dit exemplaar is nog steeds in mijn bezit. Later ging een nieuw exemplaar – voorzien van de juiste aanhef – alsnog naar Brinkhorst.

Ondanks de goede start eindigde de relatie tussen Brinkhorst en Voskuil in mineur. De nota dierenwelzijn had als strekking dat de consument verantwoordelijkheid moest nemen voor het vlees dat hij kocht. De pers legde dit helaas uit als een beschuldiging aan het adres van consumenten en boeren, alsof de het de bedoeling van de minister was dat consumenten zich gingen schamen. Toen Voskuil vervolgens tijdens de MKZ-crisis een kritisch stuk schreef over het ruimen van koeien, plaatste 'Trouw' hier de kop "Wanneer gaat Brinkhorst zich schamen?" boven.

Brinkhorst voelde zich door Voskuil in z'n hemd gezet. Hij vroeg mij om dit Voskuil te vertellen en ik schreef daarom een behoorlijk kritische boodschap. Dit bericht wilde ik nog door Brinkhorst laten goedkeuren voordat ik het aan Voskuil zou sturen. Brinkhorst kreeg mijn bericht toevallig echter tijdens een debat in de Tweede Kamer over de MKZ-kwestie, op het moment dat mevrouw Vos van GroenLinks hem vragen stelde met dezelfde strekking als het ingezonden stuk van Voskuil. Door de verwarring Vos-Voskuil gebruikte Brinkhorst de toch wel behoorlijk felle boodschap als spreektekst, tot grote schrik van mevrouw Vos, die zo'n felle reactie absoluut niet had verwacht. Dit kattenbelletje is dus nog terug te lezen in de handelingen.

Toen de nota 'Houden van Dieren' was gepubliceerd, stuurde ik deze aan Voskuil, die per ommegaande zijn complimenten stuurde. Hij schreef: "Het is een voortreffelijk werk. Ik neem aan dat u daar een belangrijk aandeel in heeft gehad, maar dat Brinkhorst dit onderschrijft is van doorslaggevend belang. U mag hem daarmee complimenteren, als hij mijn naam nog horen wil."